

Veldverkenning 16 Februari 2019 op een kavel in de Noordoostpolder.

De aanleiding voor de verkenning vormde een melding door een landbouwer uit de Noordoostpolder tijdens zijn bezoek aan de opendag van de scheepsopgraving van de NK47 in de zomer van 2018.

De grondeigenaar op de kavel vertelde dat hij ongeveer 15 jaar geleden tijdens het mengwoelen van zijn land op een stevig stukhout was gestuit. Het stuk was dermate zwaar dat er een breekbout van zijn mengwoeler afbrak. Het stuk hout met ijzer beslag is door de vinder opgegraven en naar het erf vervoerd waar het jaren lang is blijven liggen totdat het totaal uit elkaar was gevallen. Het ijzerbeslag is wel bewaard gebleven. De verkenning is uitgevoerd door een klein groepje AWN'ers.

Op aanwijzing van de melder is met behulp van twee metaaldetectors een aantal raaien afgespeurd. In eerste instantie is een boring gezet om een beeld te krijgen van de bodemopbouw. Het boorprofiel bestaat uit; bouwvoor lichte zavel onder de bouwvoor Zuiderzee afzettingen en dunpakket sloef (Almere afzetting) gevolgd door detritus direct op het pleistoceen zand waarvan de top uit B horizont bestaat. Het zand bevindt zich op een diepte van ongeveer 125 cm min maaiveld.

Op een enkele plek werd door de detector een signaal vernomen, vervolgens is met prikstokken en gutsen de plek verder afgezocht zonder resultaat overigens.

De kans dat er nog meer dan de eerder uitgegraven resten van een scheepswrak in de bodem aanwezig zijn lijkt vooralsnog vrij klein. Grondbewerking met een woelpoot gaan tot ongeveer 80 cm diep, gezien het feit dat de top van het zand op een diepte van 125 cm ligt betekend dat er dus slechts 45 cm ruimte is waarin de eventuele scheepsresten zouden moeten liggen wat erg weinig diepte is. Het vermoeden is dat het eerder gevonden fragment een deel is geweest van een verslagen wrak uit de wijde omgeving.

Archie zoekt!

Waar ligt die speld?

De speurders.